

Sensizlik

— nilay-olasac · 20 Şubat 2010

Bu gece gözlerim yokluğuna ağladı.
Bulutlar da beni bırakıp gitmene dayanamadı.
Gökyüzü, acımı şimşekleriyle paylaştı.
Sensizlik rüzgarları esmeye başladı.

Gülüşlerimiz kulaklarımda acımasızca çınladı.
Yürüdüđümüz sokaklar sahipsiz kaldı.
Oturduđumuz yerde sükunet vardı.
Sensiz geçecek bahara karlar yağdı.